

ירושלמי פאה פרק ח הלכה ז
 נחום איש גם זו היה מוליך דורון לבית חמוי
 פגע ביה מוכה שחין אחד אמר לו זכה עמי ממה דאית גבך (שיש לך)
 אמ' ליה מיחזור (כשאחזור)
 חזר ואשכחיה מית (ומצאו מת) והוה אמ' לקיבליה (והיה אומר לפניו):
 עייניה דחמונך ולא יהבון לך יסתמיין ידיה דלא פשטן מיתן לך יתקטעון רגלייא דלא רהטין מיתן לך יתברן
 ('עיני שראוך ולא נתנו לך - יתעוורו, ידי שלא פשטו עצמן ליתן לך - קטעו, רגלי שלא רצו ליתן לך - יִשְׁבְּרוּ)
 ומטתיה כן (וכך קרהו)
 סליק לגביה (בא לפניו) רבי עקיבה
 אמר ליה: אי לי שאני רואה אותך כן
 אמר ליה: אוי לי שאני רואה אותך כן
 אמר ליה: מה את מקלליני
 אמר ליה: ומה את מבעט בייסורין

יומא פו עמוד א

שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי: שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש?
 אמר: שלשה הן, ותשובה עם כל אחד ואחד.
 עבר על עשה ושב - אינו זז משם עד שמוחלין לו, שנאמר +ירמיהו ג+ שובו בנים שובבים.
 עבר על לא תעשה ועשה תשובה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר שנאמר +ויקרא טז+ כי ביום הזה יכפר עליכם
 מכל חטאתיכם.
 עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה - תשובה ויום הכפורים תולין, ויסורין ממרקין, שנאמר +תהלים פט+
 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם,
 אבל מי שיש חילול השם בידו - אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק. אלא כולן
 תולין, ומיתה ממרקת, שנאמר +ישעיהו כב+ ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון.

פרנץ קפקא, פרקי התבוננות, שוקן 1967, עמ' 68

כשאנו מטיילים בלילה ברחוב ורואים עוד מרחוק - משום שהרחוב עולה לפנינו והירח מלא - איש רץ לקראתנו, לא
 ננסה לתפוס אותו, גם אם הוא חלש ומרופט, גם אם משהו רץ אחריו וצועק, אלא ניתן לו להמשיך לרוץ.
 משום שעכשיו לילה, ולא אנחנו אשמים שהרחוב עולה לפנינו באור ירח מלא; ומלבד זאת ייתכן שהרדיפה היא
 לשניים שעשוע בלבד, אולי שניהם רודפים אחרי שלישי, אולי הראשון נרדף על לא עוול, אולי השני מתכוון לרצוח,
 ואנו נהפוך לשותפים לרצח, אולי השניים כלל אינם יודעים זה על זה והם רצים אל מיטותיהם, כל אחד על דעת
 עצמו, אולי הם סהרורים, ואולי הראשון יש לו נשק.
 ואחרון אחרון, האם אין אנו רשאים להיות עיפים, וכי לא שתנינו יותר מדי יין? אנו מרוצים שאפילו את השני אנו כבר
 לא רואים.